Ч. 159. Середа 29 (16) липня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З анґлійского парляменту. — Дипльоматичні з'їзди. — Події на Балкані.

В анґлійскій палаті громад підчас нарад над індийским буджетом назвав підсекретар Індий, Буханан, фінансове і економічне положенє краю добрим. Правительство доложить всіх старань, щоби привернути там також політичні нормальні відносини. В Індиях появляють ся поважні обяви несупокоїв, які лежать поза сферою бомб і анархізму. Бесідник пояснивши далекосяглість сего проблему, заявив, що анґлійске правительство має намір іти твердою ходою вперед, щоби по можности можливо найширше заспокоїти домаганя реформ в справі конституцийного поступу. Правительство задумує не лише конституцийні але також і адміністрацийні реформи. Ліку на індийскі заворушеня в тих реформах не можна добачувати, але они все таки богато причинять ся до того, щоби заспокоїти оправдані домаганя важної кляси індийского гремадянства.

В палаті льордів виголосив Кромер знаменну політичну бесіду і зазначив в розправі над законом про вислужену на старість, що в нинїшних часах найважнїйшим обовязком правительства єсть вести добре господарство і приготовити ся на всякий можливий европейский конфлікт. Коли розходить ся о національні інтереси а пристрасти розогнять ся, тоді грозить небезпечність, що може дійти до вибуху, хочби наміри володарів як були мирні. Коли би сей закон принято, була би загрожена справа свобідної торговлї а то спричинило би народо-господарску пропасть між Анґлією і заграничними народами і довело до війни. Така промова з уст знаменитого державника, довголітного управителя Єгипту, з парляментарної мовниці єсть дуже знаменна і грізна в теперішних непевних часах. Однако тої промови не треба так траґічно розуміти, бо передовсім Кромер стоїть остро против правительства і тому живописує положенє дуже понуро. Навіть его товариші не поділяють его поглядів, бо приняли закон 126 голосами против 16, виходячи з того погляду, що вислуженина для робітників на старість не довела би до такої дорожнї анґлійских витворів, щоби треба анґлійский промисл обезпечувати охоронними цлами і доводити до зачіпки з заграницею.

Neue fr. Presse доносить, що російский міністер заграничних справ, Ізвольский, назначив свій приїзд до Карльсбаду на день 20 серпня. Ізвольский відвідає короля Едварда VII. в Мариенбаді. В Карльсбаді відбуде ся також конференция Ізвольского з француским президентом міністрів Клемансо.

Вчера в полудне прибув до Ревля президент француской републики Фалієр на покладі корабля „Веріте“ в окруженю француской ескадри, витаний сальвами арматними російскої фльоти. По повитанях і представленю дружин, зложив Фалієр цареви візиту на покладі „Стандарта“, а цар Фалієрови на покладі „Веріте“ і забавив там годину. Рівночасно відбула ся конференция між обома міністрами заграничних справ, Ізвольским і Пішоном.

З Константинополя доносять: Загальний ентузиязм вибух аж вчера, як всі часописї помістили торжественні статі. Відбули ся публичні віча, на котрих ухвалено адреси з подякою для великого везира і всіх міністрів. В цілій країнї відбуває ся народний рух. Походи зі стягами і музикою тревали аж до 3 години в ночи. На публичних площах, огородах, перед касарнями, публичними закладами і мешканями достойників уладжено овациї, співано турецкий гимн, підношено оклики і молитви за султана. Той незвичайний ентузиязм тревав вчера і нині в цілім місті. Всі маніфестациї відбули ся спокійно.

„Neue fr. Presse“ одержала телеґраму з Солуня від майора ґенерального штабу Енвера

6)

Ідіоти.

(З анґлійского — Осипа Конрада).

(Конець).

Сузанна вертала назад, плюскаючись на своїй дорозї, але не годна була увільнити ся від води, що обіймала єї нїжно і своїм хитрим шепотом майже здержувала. Серце товкло ся голосно з тревоги. Се місце було за велике і за пусте, аби в нїм умерти.

А завтра всьому конець. Зроблять з нею, що схотять. Та заки она умре, мусить їм сказати, мусить панам в чорних одягах розповісти, що є річи, котрих нїяка женщина не може знести. Мусить їм пояснити, як то було.

Бродила крізь якийсь став і замочили ся аж по пояс. Занадто була занята, аби на се зважати.

Мусить їм розповісти, як се стало ся. Він прийшов, як звичайно, підхмелений і сказав точнісенько так: „Ти гадаєш, що я дам свій ґрунт тим своякам з Морбіґану, котрих зовсїм не знаю? Ти так гадаєш? Ну, побачимо! Ходи но, ходи, ти небоже!“ І він наставив до мене руки. Тоді я сказала до нього: „Ніколи, на Бога, ніколи!“ Але він підійшов з наставленими руками до мене і сказав: „Жаден Бог мене не стримає! Розумієш, ти нездале стерво! Я роблю, що хочу!“ І він вхопив мене за плечі. Тоді, панове судиї, я візвала Бога на поміч і в найблизшій хвили, коли він мною термосив, я побачила в своїх руках довгі ножицї. Сорочка в него була розстягнена і при сьвітлї сьвічки я побачила его гортанку. „Пусти!“ крикнула я. Він давив менї плечі. А треба знати, що мій чоловік був не-аби-як сильний! Тоді стрілило менї до голови: „Як так, то маєш!“ — і я пхнула его ножицями в гортанку. Я не виділа, щоби він упав. Ні, ні! Я не виділа, щоби він упав... Старий батько навіть не повернув головою. Він глухий і дитинний, панове судиї... Ніхто не видів, аби він падав. Я вибігла на двір... Ніхто не видів. .

Лїзла поміж скалисті стіни „Крука“ і не счула ся, коли станула зовсім без духа в густих тїнях скал. „Крук“ лучить ся з сушею при помочи природної греблї, утвореної з величезних, ховзких камінів. Сею дорогою хотіла вернути ся до дому.

Чи він там ще ждав? Дома? Що за „дома“! Чотири ідіоти і один труп! Мусить таки піти до людий і всьо розповісти. Нехай кождий знає, як властиво було... Нехай не думають про неї фальшиво...

Нараз видало ся їй, начеб ніч і море під нею говорили виразно:

— Га! Нарешті тебе бачу!

Кинула ся назад, поховзнула ся і впала; і зовсім не пробуючи піднести ся, наслухувала з острахом. Почула важкий віддих і стукіт деревляних черевиків. Потім всьо втихло.

— Як ти, до чорта, сюди прийшла? — спитав невидимий чоловік хрипким голосом.

В ній заперло дух. Пізнала его голос. Преці бачила, що він не упав. Чи переслїдував єї тепер як вмерлець чи може — живий?

Відходила від розуму. Із щелини, в якій лежала скулившись, кричала:

— Ніколи, ніколи!

— А, ти ще тут! На добру дорогу ти мене завела. Чекай, любонько, преці мушу побачити, що з тобою стало ся. Почкай но лишень...

Сьміючись ступав Мільот наперед і кляв мимохіть, для самого вдоволеня і втїхи, що преці загнав чарівницю в сліпий кут.

— Гадав би хто, що на сьвіті є духи! — говорив до себе. — Ну, тїшить мене, старого африканьского вояка, що тим сільским дуракам докажу... Але їй Богу, се дивне. Що се за одна?

Сузанна наслухувала скулившись. За нею ходить вмерлець. Нема иншого виходу. Що він галасає там межи камінєм. Але ось виринає его голова, потім плечі... Великий хлоп — єї чоловік! Шниряє руками довкола, а голос якийсь чужий... то певно від ножиць.

Швидко вилїзла із своєї криївки, кинула ся на берег греблї і обернулась. Чоловік стояв спокійно на високім камени і зарисовував ся остро темною фіґурою на зорянім небі.

— Куди йдеш? — сказав хрипким голосом.

— До дому! — відповіла і глядїла на него пильно.

Розмахнувшись широко, він скочив тяжко на другу каменюку і пристанув хвильку, вертаючи до рівноваги. Потім знову відозвав ся:

паши, котрий доносить, що по оголошеню свободи всї грецкі ворохобничі ватаги з охрестности Монастиря прибули до міста і на Солунь від'їхали морем до Греції. Також і болгарскі ватаги піддали ся. Провідники, між ними звістний Санданьский прибули до Монастиря. Населенє устроїло їм овацию.

В Константинополи манїфестациї населеня тревали цїлу вчерашну ніч без перешкоди із сторони полициї. На публичних площах виголошувано бесїди і відбували ся братаня між магомеданами а християньскою молодїжию. Манїфестанти удали ся також перед всї мінїстерства. Мінїстри мусїли показати ся у вікнах і дякували за овациї. Шейк уль Іслям присяг, що буде вірно держати ся законів. Коли великий везир удавав ся з палати до Порти в товаристві мінїстра заграничних справ, населенє устроїло єму величезну овацию і хотїло випрягти конї.

Турецкі часописи містять заяву великого везира з подякою султана для населеня за овациї з причини привереня конституциї, котра задля деяких обставин була якийсь час завішена. Султан висказує бажанє, аби конституция строго була переведена. Іраде розписує сейчас вибори. Палата має зібрати ся дня 1. падолиста. На приказ султана приготовлює ся поміщенє для нарад парляменту на кошт султана.

Представителї держав зложили султанови желаня з причини заведеня конституциї.

На вчерашнім засїданю сербскої скупштини внесено інтерпеляцию по поводу подій в Туреччинї. Інтерпелянти запитують, яке становище думає сербске правительство заняти супротив тих подій дуже важних для Сербії і сербского населеня в Старій Сербії і Македонії.

„Times“ обговорює ще раз ситуацию в Туреччинї та каже, що єдиною можливою полїтикою держав супротив нових відносин буде — немішати ся і вижидати. Молодотурки повинні старати ся добути довіра Европи. Всї европейскі народи злучать ся, щоби поґратулювати Молодотуркам, як они вспіють зреформувати Туреччину. Султанови не буде так легко вдруге відкликати признану конституцию.

Новинки.

Львів, дня 28-го липня 1908

— Іменованя і перенесеня. Краєва Рада шкільна затвердила дїйсних учителїв ґімн. Сатурнина Житиньского в Н. Санчи, Мих. Кречковского в Ряшеві і Каз. Місону в Ярославі і надала їм титул професорів; іменувала Макс. Кохмана дїйствним учителем ґімн. в Бродах і Стефана Кордубу, апліканта рускої ґімн. в Тернополи, заступником учителя в учит. семинариї муж. в Самборі.

— Ювилейні папіроси. З нагоди 60-лїтнього володарства нашого Монарха мінїстерство скарбу зарядило видане ювилейних папіросів п. н. Kaiser, які будуть продавані від 17 серпня с. р. у всїх трафіках. Цїна їх буде по 4 с. від штуки, а зверхним виглядом і опакованєм будуть подібні до „султанів“.

— Перерви в почтовій комунїкациї. Ц. к. Дирекция почт у Львові доносить: З приводу зірваня мосту під Пістинем почтова комунїкация з Косовом і Кутами через Коломию утруднена. На дорозї поміж Ясеновом горішним, Жабєм і Устеріками комунїкация почтова від вчера з приводу зірваня мостів перервана. Також комунїкация з Бориннею перервана.

— Головний директор почт. Grazer Tagblatt подав текст цїсарского розпорядженя, що означує докладно компетенцию головного директора почт. На основі тої постанови ц. Мінїстер торговлї має на будуче уладжувати почтово-телеграфічні справи за посередництвом головної Дирекциї, а не як доси самостійно дорогою президияльної канцеляриї. Іменованє урядників почти і телеграфів до VIII ранґи полишено головному директорови. Як доносять з Відня, німецкі посли постановили домагати ся як найскоршого введеня згаданого розпорядженя в житє як в інтересї почтового персоналу так в інтересї німецкої нацїональної справи.

— П. Стефан Ардан, родом зі Львова, одержав в суботу на львівскім унїверситетї степень доктора прав.

— В читальнї „Просьвіти“ на жовк. передмістю у Львові відбуде ся дня 2 серпня с. р. вечерок в память Маркіяна Шашкевича, в сполученю з відчитом п. Володимира Дечеміньского.

— Великий фестин в Жовкві дня 9 серпня уряджують тамошні тов-а „Сокіл“, „Зоря“ і „Просьвіта“ при співучасти „Сокола“ і „Зорі“ зі Львова.

— Повени. В послїдних днях наслїдком дощів валяла Висла і її доплави в горішнім бігу та позаливали богато сїл. Вода з Висли і Рудави залляла прибережні улицї в Кракові, так що мешканців з сутерен і партера дельожовано.

— Носорог дилювіяльний (Rhinoceros antiquitatis), найдений в листопадї мин. року в копальнї земного воску в Старуни, дістав ся вже до музею Дідушицких у Львові. До сего музею доставлено також кістяк мамута, який найдено разом з носорогом. Суть то окази такі гарні і цїнні, що можуть бути окрасою найбільших музеїв сьвіта.

— Репертуар руско-народного театру в Косові. (Саля „Сокола“) Початок о 7 вечером.

В четвер дня 20 липня с. р. „Суєта“, комедия в 4 дїях Карпенка Карого.

В суботу дня 1 серпня „Барон циганів“, оперета в 3 дїях Стравса.

В недїлю дня 2 серпня „Маруся Богуславка“ образ з давних часів зі співами і танцями в 5 дїях М. Старицкого.

Ві второк дня 4 серпня „Галька“, опера в 4 дїях С. Монюшка.

В четвер дня 6 серпня „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 дїях Артемовского. Закінчать: „Вечерницї“ твір музичний в 1 дїї Нїщиньского.

Білєти продає „Народна Торговля“, а від 6 години в день вистави каса театру.

— До реґуляциї ріки Стрия. Намістництво оповістило, що для проектованої реґуляциї ріки Стрия від 28.000 до 35.000 кльм. відбуде ся водно-правне доходженє в громадах Добряни, Верчани і Угерско 12 серпня с. р., а в громадах Татарско, Ходовичі, Лисятичі і Стриганцї дня 13 серпня, а то в громадах Добряни, Варчани і Татарско разом з експроприяцийною розправою і розпічне ся в кождім з наведених днїв о 9 год. рано обходом простору, який має бути уреґульований. Комісия збере ся першого дня о 9 год. рано в Добрянах над Стриєм в клм. 35.800. Викази ґрунтів, які мають бути вивласнені, разом з плянами будуть виложені в громадских урядах в Добрянах, Верчанах і Татарску і в канцеляриї двірского обшару в Добрянах, а проект будови в старостві в Стрию, почавши від 27 с. м. через 14 днїв до перегляду для загалу. Закиди против проекту, взглядно против наміреного вивласненя, можна вносити протягом тих 14 днїв на руки стрийского староства, або при комісиї на місци. Пізнїйші закиди не будуть увзглядненї, а інтересованих будуть уважати за пристаючих на намірені роботи.

— Темнота. З Перемишля доносять: В Бакові повісив ся в стодолї в марті с. р. Роман Тимчик. Коли вість про те пішла селом, зібрало ся довкола стодоли повно народа і почато радити що робити з висїльником, бо, мовляв, висїльник спроваджує гради. Тодї старий 80-лїтний Каспро Пастернак з Андрієм Копчаком, обізнані з такими пригодами викопали попід підвалину стодоли велику яму і заложивши самоубийникови шнурок на шию перетягнули єго тою ямою на двір. Опогди станули оба перед судовим трибуналом обжаловані

— Ну, ну! Добре, я піду з тобою. Бо й що менї лишає ся робити. Ха, ха, ха!

Дивила ся на него в смертельній тревозї, що може добачити знакому особу. Єї широко отворені очи видавали ся їй жевріючим углем, що впалював ся глубоко в мозок. Тимчасом море плескало безнастанно лагідними, спокійними ударами о скали.

Чоловік поступив ся один крок наперед і говорив:

— Я йду по тебе. Як гадаєш?

Сузанна здригнула ся. Він ішов за нею. Не було ніякого виходу, ніякого спокою, ніякої надії. З розпукою оглянула ся довкола. Цїле темне побереже, залиті острови, навіть небо захитали ся двічи геть і назад, а потім всьо було тихо! Она зажмурила очи.

— Не можеш зачекати, аж я умру? — крикнула.

Люта ненависть прошибала єї, ненависть до того опира, що переслїдував єї на сїм сьвітї. Єго туги за потомком, який буває в инших людий, навіть смерть не могла згасити.

— І як же буде? — сказав Мільот, держачись в обережнім віддаленю. — Уважно! — говорив потім до себе. — То божевільна! Легко може бути нещастє.

Дико вибухла нещасна:

— Я хочу жити. Жити сама — один тиждень — один день. Мушу всїм вам сказати... Скорше розшанахаю тебе на кусники, скорше двайцять разів тебе убю, заки дам тобі діткнути ся, як довго жию. Як часто маю тебе мордувати, ти безбожнику! Диявол прислав тебе сюди. Чого хочеш від мене, чого мене мучиш? Ах, я нещасна!

— Ходи, — відповів Мільот занепокоєний, силуючись на лагідність в голосї. — Таж я жию! Ах, Боже!

— Жиєш! — крикнула несамовито і щезла нагле з єго очий, начеб земля під єї ногами перемінила ся в воду.

Мільот кинув ся наперед і упав як довгий, ударившись бородою о скалу. Чув, як недалеко на долинї вода забулькотїла, а рівночасно роздав ся розпучливий крик о поміч, що відбив ся від стрімкої стїни скали і пішов просто в гору, до високого, байдужного неба...

* * *

Було ще рано, як панї Леваль сидїла на мураві прибережного горбка. Грубі ноги простягнула наперед а старі суконні черевики звернула кінцями до гори. Побіч неї лежали деревляні вистуицї, а трохи дальше на сухій траві парасоля як оружє, що випало побідженому борцеви. Зажурені очи панї Леваль були мрачні та сухі.

Начальник громади з Плюмар, пан Шаван споглянув на неї, коли з трудом та зітхаючи підвела ся на ноги. Вузкими шинами, якими їздили візки з морскою травою, чотирох мужчин несло на марах труп Сузанни, а кількох инших ступало поруч них байдужно.

Панї Леваль глянула на похід і єї очи зайшли слїзми. Але швидко обтерла їх хустиною, начеб соромила ся, аби хто їх не бачив, і відозвала ся звичайним, спокійним голосом розважної женщини:

— Так, пане Шаван. Є нещасливі люди на сьвітї... Я мала тілько одну дитину! Одну-однїсеньку! І тої не хотять менї поховати на посьвяченій земли...

Єї очи знову наповнили ся і сльози покотили ся горохом по єї широких лицях. Накинула на плечі хустку і притиснула єї кріпко грудех.

Начальник опер ся легко на палицю і сказав:

— То сумна істория. Менї вас дуже жаль. Мушу поговорити зі сьвящеником. Сузанна була очевидячки божевільна а єї смерть нещаслива пригода. Мільот каже так виразно. Здорові були, панї Леваль!

І він пішов до дому, гадаючи собі: Зроблю старушку опікункою чотирох ідіотів та управителькою ґаздівства. Так буде лїпше, нїж мав би сюди прийти знов один з Букадів, певно такий сам червоний републиканин, аби псувати менї громаду.

о збещещене тіла. Они признали ся до всего, а звиняли ся тим, що зробили то для добра громади, аби охоронити еї перед градом. Трибунал увзглядняючи традицийний забобон і глупоту обжалованих покарав Пастернака і Копчака 7-дневним строгим арештом.

— **Напад на поїзд.** З Новоселиці буковиньскої доносять, що між стациями Лярґа і Ліяновичі на шляху Новоселиця-Каменець подільский напали опришки на особовий поїзд і скотили льокомотиву та кілька возів з насипу, причім дві особи з зелїзничої обслуги погибли а богато подорожних єсть раненых. Коли настало замішане, опришки кинули ся на подорожних і ограбивши їх з гроша, утїкли. Діяло ся се в ночи, тому тяжко буде вислідити опришків.

— **З Борислава.** В ночи з 23 на 24 с. м. пожар закопу „Oil City" — як доносять з Борислава — значно скріпив ся, бо земля, сипана на заложений зелїзний дзвін, почала звужувати огонь своїм перстенем, наслідком чого вершок дзвону вирвало і ропа і ґази бють в гору з такою самою силою, як перед тижднем. Між гасителями настала безрадність, бо мусять тепер придумати якийсь новий спосіб гашеня. Мимо пожару видатність закопу зовсїм не потерпіла. „Oil City" дає денно 60 цистерн ропи, отже скількість дуже велика, коли увзглядните, що чимало ропи паде жертвою огню.

— **По катастрофі з носатиною в Чернівцях.** Міністерство внутрішних справ на підставі рішеня найвисшої санїтарної ради позволило отворити на ново досьвідну стацию для засобів живности в Чернівцях, в якій скоїла ся звістна катастрофа з бацилями носатини. В лябораториї переведено відповідну десінфекцию, так що нема вже ніякої небезпечности дальшої зарази. Сам др. Люкш находить ся у віденьскім шпитали Франца Йосифа під обсервацию, звідки буде випущений аж по тримісячній карантані.

— **Рентґенові вози в армії.** З огляду що Рентґенові знимки для войскової хірурґії дуже важні, австрийске міністерство війни, ідучи слїдами Прус, поручило фірмі Сімене і Гальске зладити специяльний віз для перевоженя апаратів для просьвітлюваня Рентґеновими проміннями. Проби, які роблено у Віднн, удали ся цїлковито і незабаром вози Рентґена війдуть в склад виекві́пованя полевих шпиталїв при армії.

— **Наслїдки приморозків і градових туч.** З Бучача пишуть до „Діла": Вже в минувшім роцї чимало натерпіли ся хлїбороби з околиць Бучача нужди і голоду від неурожаїв: озимину, що під снїгами обильними через зиму була випріла до чиста, треба було переорювати, а ярина з причини пізної весни не видавала тілько зерна, як пересїчно кождого року видає. Не то, що не було що продати, а ще треба було жита і пшеницї на насїнє купити. В слїд за тим хлопська посїлість земельна ще в більші попала довги. Богато селян чекає лїцитация, яка їм грозять з причини неплаченя довжних рат. Сего року нужда селян зможе ся, а в деяких селах грозить їм прямо економічна руїна від шкід з приморозків і градових туч. Ото в другій половині червня так було нараз похолоднїло, що ярина, яка потребує припарків, головно кукурудзи, фасолї, гречки й бараболї в части або таки зовсїм в деяких сторонах повимерзали. Коли сонце відтак пригріло, змерзла кукурудза висохла, як дозріла серед пізної осени. Чого не знищили приморозки, се витовк град або вимулили сильні дощі, які ту в околици вже від двох тиждніе перепадають. Градова туча в днях 15 і 16 липня, яка рівночасно навістила була цїлий повіт, в деяких селах формально з болотом змішала всякі плоди. В Кадовбах селяни ґралями витягають змолочене жито і инше збіже з болота. З кукурудзів тілько стовбурі полишили ся, де були бараболї і гречки, там слїду з них нема. Менше потерпіли від граду: Новосїлка язловецька, Зубрець, Вербятин та ще кількнайцять громад.

— **Заряд інститута СС. Василиянок в Яворові** повідомляє, що з початком шкільного року 1908/09, єсть 12 місць вільних для учениць шкіл народних, виділових і учениць учительскої женьскої семинариї з укінченим I. і II. роком семинариї. Оплата місячна за удержанє 36 К, з наукою музики гри на фортепіяні 46 К. Семинаристки доплачують ще 10 К за науку в семинариї. Рік шкільний зачне ся Богослуженєм 4. вересня, на котрім всї учениці мають бути присутні. Близші інформациї уділяє заряд інститута СС. Василиянок в Яворові.

— **Конкурс.** Виділ Товариства св. Ап. Павла у Львові розписує конкурс на написанє популярних книжочок для народу. Яко нагороду за труд рішив дати 24 К за оден аркуш друку малої вісїмки оріґінальної працї, а 16 К за такий же аркуш друку, коли праця буде перерібкою або перекладом з чужої мови. До автора ставляє Виділ отсї вимоги: 1) Праця мусить обіймати найбільше оден аркуш друку. 2) Мусить порушувати тему релїґійного змісту. 3) Мусить увзгляднити в першій мірі ті правди св. віри, які в нашім народі найбільше заатаковані ворогами Церкви.

Телєґрами.

Карльсбад 28 липня. Президент міністрів бар. Бек від'їхав звідси вчера вечером.

Париж 28 липня. З Лісбони доносять, що королївска родина одержала від короля Едварда письмо, в котрім король висказує глубокий жаль з причини, що був так зле обзнакомлений о подїях в Портуґалії в часї диктатури Франка; в противнім случаю був би певно уділив своїх рад і здержав катастрофу.

Константинополь 28 липня. Грепка праса в Туреччинї користає з свободи праси і оповіщує політичні статі о македоньских справах і нападує Болгар.

Константинополь 28 липня. Видана султаном амнестия дотикає ся лише Молодотурків. Що до инших політичних вязнів нема певности. В Македониї більшість політичних вязнів християн утїкла з вязниць.

Льондон 28 липня. Одна з часописий доносить з Тегерану, що шах вислав до Тебріс ґен. Наср-ед-Салтанег з великою силою войска і арматами. В Тебріс панує анархія.

Тегеран 28 липня. Шах переговорює з перско-росийским банком о затягненє позички в висотї пів міліона фунтів. — В палатї шаха повішено знов кількох провідників ворохобників.

Оголошенє.

— **Конкурс.** Товариство „Руский Жіночий Кружок" в Коломиї розписує конкурс на 30 місць до Бурси для дївчат. Услівя: 1) Доплата місячна 22 К; 2) одноразовий даток 3 К на інвентар; 3) кождого місяця 1 К на пранє; відповідна скількість біля, одежі і постіль. Подання вносити найдальше до 15 серпня 1908 р. на руки п. Міходори Гнатишакової в Коломиї ул. Мнихівка, ч. 79.

— **Конкурс.** В лїцею з правом публичности тов-а „Руского Інститута для дївчат в Перемишли" є до надання слїдуючі посади: 1) учителька з ґрупи історичної; 2) учительки з ґрупи фільольоґічної (нової); 3) учительки з ґрупи математично-природн.; 4) учительки з кваліфікацию до шкіл народних або виділових яко педаґоґічної настоятельки. На сю посаду може рефлектувати лиш учителька з педаґоґічним досьвідом в веденю дївчат в шкільнім вїці в напрямі релїґійно-моральнім і патриотичнім; 5) учительки до конверзациї у француский мові. — На перші 3 посади вимагає ся іспиту до шкіл середних. Подання найпізнїйше до 20 серпня с. р. під адресою: Виділ тов-а „Руский Інститут для дївчат" в Перемишли.

— **Тов-о „Шкільна поміч" в Коломиї** прийме з початком шк. року 1908/9 около 40 учеників рускої ґімназиї (перезаяно з низших кляс) до бурси-інститута. Своїм вихованцям дає цїле удержанє, нагляд і домовий провід, а також меншу поміч в науцї. Оплата виносить на рік 4 К на інвентар, 2·40 К яко річну членьску вкладку до товариства, 2 К на кореспонденциї і 4 К до фонду на відбудову дому (по мисли ухвали заг. зборів 1907 р.), а місячно 38 К за удержанє і 1 К за пранє біля, все платне з гори. Хто бажав би бути принятим за меншою оплатою (однак не низше 25 К), має предложити відповідно виписане і потверджене сьвідоцтво убожества. Вихованці мусять при принятю виказати ся, що мають 6 пар біля, 6 ручників, 6 хустинок до носа, 2 пари обуви і по 3 штуки біля на постіль (всьо назначене). Кождий принятий дістає карту принятя, без якої не може спроваджувати ся до інститута. Подане з деклярацию, кілько обовязує ся місячно платити, належить внести на руки голови товариства директора ґімназ. Софрона Недїльского до 25 серпня 1908.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Крехозецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).